

Formanden (Verg): Forhandlingen er aabnet. Der er ingen Talere indtegnet.

Thomsen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Verg): Det ærede Medlem har Ordet.

Thomsen: Jeg havde ikke tænkt at ville tage Ordet, allermindst paa et saa tidligt Trin, idet jeg forudsatte, saaledes som jeg antydede før derved, at jeg kun begjærede Ordet, efterat der havde viist sig almindelig Tausshed, at jeg ventede og sandt det naturligt, at der var kommen en Udtalelse frem fra de Herrer af Flertallet, der jo er dem, der indtage den afgjørende Stilling lige overfor denne Sag. Der viste sig jo imidlertid fra den Side en fuldstændig Tausshed. Hvad denne Tausshed betyder, er jo indtil videre en Gaade; om denne Tausshed er en Kjærlighed til Sagen, der ikke onsker, at der ved denne Leilighed skal siges noget uforsigtigt Ord, eller om det er en Skulde lige overfor Sagen, der mener, at det er overflødig at sige Noget ved denne Leilighed, eller om det er den Ynkenshed, som kommer frem derved, at Nogle have Barme for Sagen og Andre have Skulde for Sagen, men Alle mene det mest praktisk, navnlig lige overfor de til Sommer forestaaende nye Valg, at stille sig som en kompakt Masse, saa at de Barme og de Skulde ikke gjensidig kunne lade hinanden Noget høre, dette staar jo hen, og det vilke vi først faae at vide under Sagens videre Behandling, navnlig naar Spørgsmaalet kommer for, om denne Sag skal henviises til et Udvalg, hvor det da vil vise sig, dels til hvilket Udvalg Forslaget bliver henvist, og dels hvorvidt der saa senere maatte komme nogen Frugt leveret fra dette Udvalg her til Thinget. Jeg er kjendter, at der iøvrigt ikke er megen Grund til at tale ved den herværende Forhandling; thi alle Sagens Detailler have jo været Gjenstand for en vidtloftig Forhandling i de foregaaende Aar, og navnlig isjor ved 1ste og 2den Behandling. Isjor havde vi jo stor Forhandling, megen Tale derom, men liden Frugt; det, man maatte ønske iaar, er, at man vilde tale noget mindre, men at der virkelig maa komme nogen Frugt ud af Sagen. Jeg skal derfor indskrænke mig til at minde om en enkelt Ting, jeg skal særlig tillade mig at minde om, at der fra Flertallet i det Udvalg, der blev nedsat isjor, ikke isjor forelaa Antet end en Udtalelse af ren negativ Bestaaffenhed. Der blev derimod fra Minoritetens Side gjort opmærksom paa, at

der var visse Spørgsmaal, om hvilke man med Villighed maatte forvente en Udtalelse fra Flertallet. Det var en Selsfølge, at der var Ingen, som kunde forlange, at et Udvalg eller et Udvalgs Flertal skulde fremsætte Noget, som egentlig er en militær Plan; men der er visse Principspørgsmaal, som der fra Folkethingets Side maa træffes en Afgjørelse af, naar vi overhovedet skulle have Noget, som kan bruges som Grundlag for Sagens videre Behandling. Jeg skal saaledes særlig minde om, at der fra Udvalgets Flertals Side slet ikke forelaa nogen som helst Udtalelse om det Spørgsmaal, hvornaar det saa endelig engang vil give Flaaden de Skibe, som er tilfagt den gjennem Søværnsloven; der forelaa heller ikke fra Udvalgets Flertals Side nogen som helst Udtalelse, om det da virkelig vil anbefale Thinget, at Flaadens eneste Krigshavn fremdeles skal staa ubeskyttet, og der forelaa heller ikke nogen som helst Udtalelse, om det da endelig vil tilraade Thinget, at ogsaa Hærens Depoter, Arsenaler og alle Forraad fremdeles skulle staa saa ubeskyttede, at man i Tilfælde af Krig kommer til at anvende en hel Del af Hærens levende Kraft til at dække det, som kunde dækkes paa anden Maade ved forudtrusne Forberedelser. Det er Punkter, om hvilke man maa ønske at høre Udtalelser fra Udvalgets Flertals Side og fra Thingets Side. — Men jeg skal tillade mig at minde om een Ting endnu. Det var en Udtalelse, som fremkom fra det ærede Flertals Side, og hvis Sandhed jeg tilfulde kan tiltræde, nemlig den Udtalelse, at Flertallet var forvisset om, at der i Folket raadede en kraftig Villie til at ville værges Landets Ære, Udelættighed og Selvstændighed. Jeg er enig med det ærede Flertal i denne Udtalelse, og det ærede Flertal har jo ogsaa i Sommer faaet et Vidnesbyrd, der gaar i samme Retning. Jeg tænker der paa, at der er 106—107,000 Mand, som har givet deres Ord og Navn dertil, at de ønske Forsvarssagen fremmet og ere villige til selv personlig at være med til at bære de fornødne Offre. Nu ville ærede Medlemmer maaste sige, at 106—107,000 er i og for sig ikke Meget, det er kun 5 pCt. af hele Befolkningen. Ja, det er ganske vist, at det kan siges, at det ikke er Meget, men her i denne Sal maa det dog ubetinget regnes for at være Meget. Man maa jo nemlig erindre, at 106—107,000 er et større Antal end alle de Bølgere tilfammen, der staa bagved det ærede Flertal. Dette er dog nemlig 5 pCt. af Befolkningen, men de Bølgere, som f. Ex. ved det sidste Valg stemte for det ærede Flertal, ere ikke mere end 4